

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. D.16.0008.N

K. V.,

5 eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1000 Brussel, Bergstraat 11, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

ORDE VAN APOTHEKERS, publiekrechtelijk rechtspersoon, met zetel te 1060
10 Sint-Gillis, Henri Jasparlaan 94,
verweerster.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen de beslissing van de Nederlandstalige Raad van beroep van de Orde der apothekers van 18 februari 2016

15 Sectievoorzitter Beatrijs Deconinck heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal André Van Ingelgem heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

20 *Beoordeling*

Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

1. Het Openbaar Ministerie heeft overeenkomstig artikel 1097 Gerechtelijk Wetboek ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep opgeworpen: het cassatieberoep is niet betekend vóór het op de griffie van het Hof is ingediend.

2. De grond van niet-ontvankelijkheid werpt aldus een feitelijke vraag op die het Hof kan onderzoeken, aangezien de regelmatigheid van het cassatieberoep ervan afhangt.

3. Uit de vergelijking van de diverse vermeldingen omtrent de datum van neerlegging ter griffie van het cassatieberoep in de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, volgt dat de neerlegging niet eerder dan op 25 april 2016 kan zijn gebeurd en de vermelding van de datum van 22 april 2016 op een materiële vergissing berust.

De grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

35 *Gegrontheid*

1. Krachtens artikel I. 1. 1°, Wetboek Economisch Recht (hierna: WER) wordt, behoudens andersluidende bepaling in Titel 2, voor de toepassing van dit wetboek verstaan onder “*onderneming*”: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen.

40 Bij de onder Titel 2 opgenomen definities bepaalt artikel I. 8. 35°, WER dat voor
de toepassing van Boek XIV de volgende definitie geldt voor beoefenaar van een
vrij beroep: elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die op een intellectueel on-
afhankelijke wijze en onder zijn eigen verantwoordelijkheid een beroepsactiviteit
45 uitoefent die hoofdzakelijk uit intellectuele prestaties bestaat, voorafgaand de ver-
eiste opleiding heeft gevolgd, tot permanente vorming is gehouden, onderworpen
is aan een bij of krachtens de wet opgericht tuchtorgaan en geen koopman is in de
zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel.

2. Boek VI getiteld “*Marktpraktijken en consumentenbescherming*” beoogt
krachtens artikel VI. 1., § 1, voornamelijk de regeling van de marktpraktijken en
50 de bescherming van de consument, onverminderd de bijzondere regels die hier-
omtrent zijn vastgesteld in bepaalde sectoren.

Boek XIV getiteld “*Marktpraktijken en consumentenbescherming betreffende be-
oefenaars van een vrij beroep*” beoogt krachtens artikel XIV. 1. §1, eerste lid,
WER voornamelijk de regeling van de marktpraktijken en de bescherming van de
55 consument betreffende de beoefenaars van een vrij beroep, onverminderd de bij-
zondere regels die hieromtrent zijn vastgesteld voor de verschillende vrije beroe-
pen.

Krachtens het tweede lid van deze laatste bepaling is dit boek van toepassing op
de beoefenaars van een vrij beroep “*voor de intellectuele prestaties kenmerkend*
60 *voor deze beroepen die zij leveren*”.

3. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de invoeging van het Boek XIV “*markt-
praktijken en consumentenbescherming betreffende de beoefenaars van een vrij
beroep*” zijn oorsprong vindt in de specificiteit van de vrije beroepen die een on-
derscheiden benadering door de wetgever noodzakelijk maakte. Ter bescherming
65 van de consument, gelden specifieke en strengere deontologische regels waaraan
de beoefenaars van een vrij beroep zijn onderworpen. Met de invoeging van
voormeld Boek XIV beoogde de wetgever verder de ongrondwettigheid te verhel-
pen ingevolge de voorheen voorhanden zijnde uitsluiting van de beoefenaars van
een vrij beroep uit het toepassingsgebied van de Wet marktpraktijken en consu-
70 mentenbescherming, schrapte hij enerzijds de bepalingen van deze wet die niet re-

levant zijn voor de beoefenaars van een vrij beroep en voerde hij anderzijds bepalingen in die specifiek zijn voor beoefenaars van de vrije beroepen.

4. Uit de voormelde bepalingen en de wetsgeschiedenis volgt dat de activiteiten van de beoefenaars van een vrij beroep ressorteren onder Boek XIV voor zover deze activiteiten specifiek vallen onder de intellectuele prestaties die kenmerkend zijn voor dit vrij beroep, terwijl de activiteiten waarvoor dit niet het geval is, onderworpen zijn aan de bepalingen van Boek VI WER.

5. De omstandigheid dat bepaalde activiteiten van de beoefenaar van het vrij beroep ressorteren onder de bepalingen van Boek VI WER, doet evenwel geen afbreuk aan de toepasselijkheid op deze laatste van de deontologische gedragsregels eigen aan het vrij beroep, ook wat de activiteiten betreft die niet kenmerkend zijn voor dit vrij beroep.

6. Het middel dat ervan uitgaat dat deontologische regels enkel relevant zijn voor de prestaties van beoefenaars van een vrij beroep die als een kenmerkende intellectuele prestatie van dat beroep kunnen worden beschouwd, gaat uit van een verkeerde rechtsopvatting.

Het middel faalt naar recht.

Prejudiciële vraag

7. Het middel verzoekt ondergeschikt een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof op grond van een voorgehouden schending van artikel 6, 2° van het koninklijk besluit nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers.

Het gaat hierbij ervan uit dat een vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof overeenkomstig artikel 26, § 1, Bijzondere Wet van 6 januari 1989 openstaat voor bepalingen van voormeld koninklijk besluit nr. 80.

8. De artikelen van dit koninklijk besluit zijn evenwel een norm, die ingevolge artikel 26, § 1 van voormelde wet niet onderworpen is aan de grondwettelijke toetsing door het Grondwettelijk Hof.

Er is dan ook geen aanleiding tot het stellen van een prejudiciële vraag.

100 *Dictum*

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 563,46 euro.

105 Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Eric Dirix, als voorzitter, de sectievoorzitters Beatrijs Deconinck en Alain Smetryns, en de raadsheren Bart Wylleman en Koenraad Moens, en in openbare rechtszitting van 16 december 2016 uitgesproken door sectievoorzitter Eric Dirix, in aanwezigheid van advocaat-generaal André Van
110 Ingelgem, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

K. Vanden Bossche

K. Moens

B. Wylleman

A. Smetryns

B. Deconinck

E. Dirix